

Blom
departement

MEMORANDUM

Van: Mr. N. S. BLOM

Aan: **Zijne Excellentie**

o.o. S.
D.O.A.

Bij zijn bezoek van hedenmiddag bracht Sir Philip het Nieuw-Guinea probleem ter sprake. Hij wilde graag weten, wat de Nederlandse Regering antwoordt op de Australische nota, die hij flat footed noemde.

Ik heb hem gezegd, dat het antwoord heden aan onze Gezant was verzonden en dat de Ambassadeur in Londen het Foreign Office hiermede in kennis zou stellen. Hij was daarmee geheel voldaan.

Ik heb hem nog in het kort medegedeeld, wat het antwoord inhield en medegedeeld, dat de Regering meende, dat deze zaak nu in de eerste plaats tussen de VSI en Nederland verder moest worden behandeld.

Ik legde er de nadruk op, dat de ingestelde Commissie uitsluitend een fact finding was en geen onderhandelingsorgaan, zodat eerst na het uitbrengen van het Commissieverslag en de toegezegde beraadslagingen in de Staten Generaal de onderhandelingen zouden beginnen.

Hij deelde mede te weten, dat Nederland Nieuw-Guinea wenst te behouden en dat Engeland daarbij aan onze kant stond.

Hij zeide, dat aan de Chiefs of Staff de vraag was voorgelegd, of behoud van Nieuw-Guinea voor de Westelijke Mogendheden een strategisch belang was en was persoonlijk van oordeel, dat de militaire leiders inderdaad aldus zouden oordelen. In dat gsmak geval meende hij, dat ook een afwijkend oordeel van India weinig gewicht in de schaal zou leggen. Amerika was, naar hij meende te weten, ook op Nederlands hand.

Wanneer wij wensten, dat de Engelse Regering enige stap zou doen, moesten wij het maar zeggen. Voorshands meende hij, dat de Britse Regering niets hoefde te doen.

Ik heb gszegd, dat het op een gegeven ogenblik toch wel nuttig zou zijn, indien de Grote Mogendheden aan Indonesie

MEMORANDUM

Van: Mr. N. S. BLOM

Aan:

hun standpunt wilden mededelen, al was dat nu misschien nog niet gekomen.

Hij meende, dat zelfs bij een behandeling in de Veiligheidsraad wij een goede kans hadden, vooral indien het strategisch belang werd aangenomen, al zou misschien Rusland een beslissing vetoën.

Hij meende onze positie aldus te hebben begrepen, dat wij in ieder geval niet de Unie in ernstig gevaar wilden brengen.

Ik heb daarop gezegd, dat behandeling van dit probleem in de Veiligheidsraad de Unie in ieder geval ook geen goed zou doen en dat wij dus zeer gaarne zouden zien, dat deze zaak zonder die inmenging zou worden afgedaan.

Ik heb gezegd, dat bij ons wel eens de gedachte was gerezen, of niet weer om een uitstel van de beslissing, doch dan voor b.v. 50 jaar, voor iedereen acceptabel zou zijn.

Ik heb hem medegedeeld, dat U gaarne zou zien, dat van de gelegenheid van de bijeenkomst van de Grote Drie werd gebruik gemaakt om een informeel gesprek met U over dit probleem te hebben. Hij zeide, dit reeds aan Londen te hebben doorgegeven en meende, dat zulks zeker zou kunnen, b.v. na ^{aan} het diner.

Hij zeide de claim op van Indonesië op Nieuw-Guinea een van de onredelijkste te vinden, die hij in zijn carrière had meegemaakt.

's-Gravenhage, 2 Mei 1950.

